

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'—ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ 38 ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ· ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1917
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘ. Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10 ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΚΑΙ ΣΦΙΓΞ

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

ΚΑΛΗ ΝΥΚΤΑ

ΔΗΜΟΥ ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ

Ο ΑΝΗΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

[Συνέχεια από το προηγούμενον]

"Επειτα απ' όλιγο ήκουσε μία «ότοβόξ» που έκορνάριζε συνεχώς και ετινάχθηκε. Είχε αρχίσει να σουρωπάνη και μέσα στο άραιό σκοτάδι είδε να λάμπουν, σαν πελώρια μάτια έξωτικά οι δύο φάροι του άμαξιού.

"Ήταν άλήθεια ο Στέφος και έσταμάτησε κοντά της, ενώ η Μίτσα έτρεχε βιαστική να χωθή μέσα στο άμαξι, κοντά του.

"Ενώ το άμαξι έτρεχε, με μία ζαλιστική ταχύτητα και δεξιά και άριστερά ήρχοντο και έφηναν πίσω, διάφορες σκιές, άφυγες και βουβές, που έχάνοντο πριν προφθάσουν να τās αντιληφθούν, του είπε όλα όσα συνέβησαν.

— Τόν ήλιθιο! είπε ο Στέφος.

Τέλος έφθασαν έξω εις τόν άτελειώτον δρόμον του Τατοϊού, που άπλώνετο έρημικώς και λευκάζον μέσα στο σκοτάδι. Ο Στέφος έσταμάτησε το άμαξι στο δεξιό μέρος του δρόμου, έμετριάσε το φως των φάρων, άφησε το κόκκινο φως όπισω άναμμένο και κατέβηκαν για να ξεμουδιάσουν.

— Όλα αυτά τα προσέβλεπα" της είπε. Λοιπόν μās περιμένει μία φωλίτσα εις την όδον Έπικούρου, αριθμός 87. Από αύριον αρχίζει η επίπλωσις και σε 3-4 ήμέρας θα έγκατασταθής με την ύπηρεσία σου και όλα τα «χομφορ». Είσαι ευχαριστημένη;

— Όπου είσαι σύ, είναι και η χαρά μου" του απήντησε.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΡΟ ΦΕΙΔΙ

"Επέρασαν τρεις ήμέρες. Η επίπλωσις τελειώνει. Ένας ταπεινός με τους βοηθούς του έχει κάνει κουκλίτσα το σπητάκι της Μίτσας. Μία κρεββατοκάμαρα με ένα θαυμάσιο κρεββάτι, μία τάμπλ ντε νουί και όλα τα σχετικά από μαόνι, με πασσαμέντα από μαόνι επίσης, μία σέξ λότζ κλπ. Έπειτα το μπάνιο και το μπουντουάρ, μία τραπεζαρία από δρόν, φρμονούρ κλπ.

Η Μίτσα όλην την ήμέραν την έπερνούσε εκεί, δίδουσα οδηγίας, που να τοποθετήσουν το κάθε τι και το μεσημέρι καθώς και το άπόγευμα έπεριόμινε τόν Στέφο.

"Εν τώ μεταξύ έγινε και η έγκατάστασις του ήλεκτρικού, το δε άπόγευμα της τελευταίας ήμέρας έκομίσθη και το όργαν, ένα θαυμάσιον άρμόνιον, το όποιον η Μίτσα ήθέλησε να τοποθετηθή μέσα εις το δωμάτιόν της.

"Έτρεξε τότε γεμάτη από χαρά να το δοκιμάση και ήρχισε εκ μνήμης να παίξη το «Angelus» του Μασσενέ. Το όργανον έξέχυσε μέσα εις το περιόμιμον δωμάτιον τούς βαρείς και άρμονικούς ήχους του μαζί με το πάθος που έπλημμύριζε την ψυχήν της Μίτσας.

Την στιγμην εκείνην άναίβαινε ο Στέφος. Οι τεχνίται είχαν τελειώση πλέον και ο Στέφος άφου έπλήρωσε τούς διαφόρους λογαριασμούς, έλεισε την πόρτα και κατηνύνη προς το δωμάτιον.

"Επροχώρησε εις τα νύκτα, φροντίζον να πνίγη κάθε θόρυβον μέσα εις το παχύ χαλί και καθώς η Μίτσα, σαν όπτασία άγγελική, ήτον άφροσισμένη εις το όργαν, έσκιψε να την φιλήση.

"Αλλά τότε ένα ταμπλώ άπλώθηκε εμπρός του. Μία βεράντα μαρμαρένια. Η Λάκα, ο Μπουμπής και η ένστι-τουρίς μαζί του, γύρω από το τραπέζι. Κάτω από τα σκαλάκια, με το κασκέτο στο χέρι, περιμένει ο σοφέρ και παρέκει το άμαξι. Ο Μπουμπής καταβροχθίζει ψωμάκια άλειμμένα με βούτυρο και μαρμελάδα που του δίνει ο μπαμπάς του και η Λάκα χαμογελά, κολυμβώσα μέσα σ' ένα πέλαγος εύτυχίας.

Τα χέρια του Στέφου, που ήσαν έτοιμα να την άγκαλιάσουν, έπεσαν άδραν ή και η Μίτσα, που τόν ειχε αντιληφθή εν τώ μεταξύ, έξεπλάγη.

— Τι έπαθες; τόν ήρώτησε.

— Τίποτε" απήντησε. Έχω έναν φοβερόν πονοκέφαλον.

"Αλλά μέσα του ειχε αισθανθή ένα κροασμόν φοβερόν. Η Μίτσα ειχε σηκοθή και τόν εκύτταζε καλά καλά άφονη. Ο Στέφος τότε ήναγκάσθη να καταβάλη κάθε προσπάθειαν διά να δείξη, έξωτερικώς τουλάχιστον, άδιαφορίαν.

"Έω ειχε αρχίσει να νικτώνη και το διαμέρισμα, έπειδή δέν είχαν δώσει ρεύμα άκόμη από την εταιρίαν, ήτον κατασκότεινο.

— Έλα, τελειώσε το" ειπε ο Στέφος.

Η Μίτσα εκάθησε πάλιν και ήρχισε να παίζει, ενώ ο Στέφος όρθιος δίπλα της άφινε την ψυχήν του να άρμενίζει μέσα εις τα άρμονικά κύματα του όργάνου.

Είχε σκοτεινιάση πλέον καλά, όταν τελειώσε η σύνθεσις. Υπό το φως της ήλεκτρικής λάμπας του Στέφου έβγήκαν, άφου έλεισαν τα παράθυρα και έχωρίσθησαν εις την πόρτα της Μίτσας, την όποιαν έπερνούσε διά τελευταίαν φοράν.

Θά έπλήρωνε από τόν μισθόν που έπήρε από την Τράπεζαν της όλίγες ήμέρες και την έπομένην θα μετέφερε εις την νέαν κατοικίαν της τα όλιγα πράγματά της.

Η νύκτα εκείνη της εφάνηκεν χρόνος. Έξύτηνε τρεις τέσσερες φορές και έβλεπε διαρκώς σκοτεινά. Τέλος όταν την τελευταίαν φοράν άνοιξε τα μάτια της, είδε κατάφωτον το δωμάτιόν της.

"Επεταιόθηκε, εντύθησε βιαστικά, εκανόνισε τόν λογαριασμόν της και έπήδησε εις ένα καροτσάκι.

— Έπικούρου 87" ειπε εις τόν άμαξι.

Μετά πέντε λεπτά κατέβαινε εις την νέαν κατοικίαν της. Έπλήρωσε τόν άμοξά και, έπειδή ήσαν τα παράθυρα άνοιχτά, υπόπτευσε ότι ο Στέφος την έπεριόμινε και εκύττησε το κουδούνι.

Η πόρτα άνοιξε και η Μίτσα το έχουσε κυριολεκτικώς. Ένας ύπηρετης από μέσα υπεκλίνετο εις στάσιον προσοχής. Παλιμέ, Κέντιες και Άσπιντιοριες άφθονες έδιδαν εις την είσοδον μία ιδέα σέρρας. Έπειτα εις την οάλα ένα ταπί βελουτέ με χονδρές βέργες μπρούτζινες, επάνω εις το κορριντοράκι ένα περιόμιμον πορτ μαντιό και καρέκλες καρυδένιες με μπαρονέν έπίστρωμα.

Η Μίτσα ένόησε ότι ο Στέφος, για να την σουπριζάρη, ειχε έπισπεύσει τα πράγματα.

"Επροχώρησε σιγά-σιγά θαυμάζουσα και εκπληττομένη εις κάθε βήμα.

— Ο κύριος ήλθε; ήρώτησε τόν θεραρόν, ο όποιος, άφου έλεισε την πόρτα, έστειλε εις προσοχήν.

— Όχι κυρία" ειπε ξηρά-ξηρά εκείνος. ("Έπεται συνέχεια)

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΟ 1870

ΔΙΑΔΟΧΟΙ Α. ΠΑΛΛΗΣ ΚΑΙ ΣΑ

Μεγάλα άποθήκια χαρτου Έργυρείδων, Περιοδικών και πάσης ποιότητος. — Μεγάλα άποθήκια ειδών Γραμμικής Υλης. — Έργοστάσια Καταστήγων, Φινέλλων, Φωτογραφικών χαρτονίων κλπ. — Τμήμα ειδικόν διά σφραγίδας έξ έλλαστικού και μετάλλου ως και διά επιγραφάς διά θύρας. — Ατμοκίνητον Τυπογραφείον με 10 πιεστήρια.

ΕΙΔΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΕΠΙΣΚΕΠΗΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΤΥΠΟΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ :

Οι σοβαροί θα μειδιάσουν ίσως. Και όμως υπάρχουν σοβαρότεροι από αυτούς, επιστήμονες περιοχής, σοφοί, οί οποίοι ησχολήθησαν εις την έρευνα των Μεταφυσικών Φαινομένων, ως εκλήθησαν τα φαινόμενα του Ύπνωτισμού, του Πνευματισμού, της Τηλεπαθείας, και οι οποίοι αποφαίνονται αδιάτακτως περί υπάρξεως αυτών και περί άλλων καταπληκτικών πραγμάτων, πρό των οποίων εξίσταται ο ήμισυ αιώνας, ο δὲ ἄριστος καταλαμβάνεται ὑπὸ δέους.

Ο Άγγλος φρεσιόφιθος Κρούξ, ὁ ἐπινοήσας τὴν σφαίραν Κρούξ, εἰς τὴν ὅποιον ἄλλος σοφός ὁ Ρέντγκεν ἐνεύρε τὰς Καθοδικὰς Ἀκτίνες, ὁ διάσημος ψυχίατρος Ρισέ, ὁ "Οσοόφορος, ὁ Μαρξζοράτη, ὁ Μορσέλλη, ὁ Λόδς, ὁ Τζέιμς, ὁ "Ισλοπ, ὁ Ουάιλις, ὁ Μπότασι, ὁ ντε Ροκά, ὁ Φόν, ὁ "Ερλιγκα, ὁ ντ' Ἀρσονβάλ, ὁ ἐφευρέτης τῶν ὑψηλοῦν κινήσεων κατὰ τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως καὶ ἄλλοι ἀκόμη ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς Ἐπιστήμης ἐπειραματισθησαν, ἦλθον εἰς ἐπικοινωνίαν με πνεύματα, συνδιελέχθησαν μαζί τῶν, ἀνήλλαξαν χειραψίαν κτλ.

Ο Λομπρόζο εἰς τὸ περίφημον βιβλίον του «Υπνωτισμός-Πνευματισμός» ἀναφέρει ὅτι περὶ τὰ τέλη τῶν καλύτερον συνεδριάσεων των, ἐθεάθησαν ἀληθινὰ φαντάσματα. Τὴν ἐμφάνισιν ἀφήγει τοῦ ἀποθαμμένου υἱοῦ τοῦ Βασαλό τῆν βραβουῶν πολλοὶ μάρτυρες. Ὁ Μορσέλλη ἄρ' ἔτερον ἀναφέρει ὅτι εἶδε νὰ τοῦ ἐμφανίζετο ἡ μητέρα του, νὰ τὸν φιλή, νὰ τοῦ σκουπίσῃ τὰ μάτια καὶ νὰ τοῦ λέγῃ ἕνα δὺὸ λόγια. «Εἶχα καὶ ἐγὼ μίαν ἐμφάνισιν, λέγει ὁ καθηγητὴς Λομπρόζο, πολὺ συγκινητικὴν κατὰ τὸ 1882 εἰς τὴν Γέροναν. Ἡ Εὐσάπια—διάσημον μέντιον, περὶ οὗ θὰ ἴδωμεν πολλά-Εὐσάπια Πάλλαντινο—μισοκοιμισμένη δὲν ἔλεγε πολλὰ πράγματα. Ἐνθ' ὅμως τὴν περικάλουν νὰ κόμῃ νὰ κινήθῃ ἐν πλήρει φωτὶ ἕνα βαρὺ καλαμάρ, μου ἀπαντᾷ αὐτὴ με τὸν πρόστυχον τρόπον τῆς : Μὰ γιατί αὐτὲς τῆς μαγακατέλλες ! Ἦμπορῶ νὰ σοὺ παρουσιάσω τὴν μητέρα σου. Καὶ μετ' ὀλίγον εἰς τὸ ἡμίφωτος μίαν λάμπας με κόκκινα γυαλιὰ, βλέπω νὰ ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸ παραπέτασμα μίαν σκιά πεπλοφόρος, κονή ὅπως ἦτο ἡ καίμην ἡ μητέρα μου. Κάνει ὁλόκληρον τὸν γύρον τοῦ τραπέζιου ἕως ἐμέ, χαμογελᾷ καὶ μοῦ λέγει κάτι λόγια, τὰ ὅποια ἤκουσαν οἱ ἄλλοι, ἐγὼ ὅμως, λόγῳ τῆς βαρκοῦσας μου ὄχι. Βαθύτατα συγκεκριμένως τὴν παρακαλῶ νὰ μοῦ ξαναμιλήσῃ καὶ μοῦ λέγει : Καίσαρ, γιὲ μου, (Cesar, fio mio). Ὅμοιολογῶ ὅτι κατεπλάγη, διότι συνήθιζε νὰ μοῦ ἐμιμῆ Βενετσιάνικα : Mio fiol. Κατόπιν ἐπὶ τῆ παρακλήσει μου, ξανακάνει τὸν γύρον τοῦ τραπέζιου καὶ μοῦ στέλλει ἕνα φιλή. Κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν Εὐσάπιαν τὴν ἐκρατοῦσαν καλὰ δὺο αὐτόπται καὶ ἔπειτα τὸ ἀνάστημά τῆς ἦτο ὑψηλότερον ἀπὸ τὸ τῆς μητέρας μου κατὰ δέκα ἑκατοστὰ τοῦλάχιστον. Μοῦ ἐνεφανίσθη ὅμως καὶ ἄλλοτε ἡ μητέρα μου, ὀλιγώτερον καθαρὰ, στέλλουσά μοι φιλήματα καὶ ὁμιλοῦσά μοι, εἰς ὅκτω διαφόρους συνεδριάσεις κατὰ τὸ 1906 καὶ 1907 εἰς τὸ Μιλάνον καὶ τὸ Τουρίνον.

Ὁ Μασσάρο ἐκ Παλέρμου εἰς μίαν συνεδριάσειν τοῦ Μιλάνου τὴν 26 Νοεμβρίου 1901 εἶδε τὸν υἱὸν του, τὸν ὅποιον ὑπεδέχθη με ἀνοιχτὰς ἀγκάλας καὶ τὸν ἐφιλήσε.

Ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του ὁ Κιάια μοῦ ἔδειξε σχέδια ἀναγλύφων, τὰ ὅποια εἶχεν ἐπιτύχει διὰ τῆς Εὐσάπιας ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐβάζαν κοπανισμένην κιμωλίαν, βρεγμένην, εἰς ἕνα κουτὶ σκεπασμένον με ἕνα σαουδάκι καὶ με μίαν βαρεὶά πέτρα. Τὸ μέντιον ἐβάζε τὸ χέρι του ἐπάνω καὶ μόλις ἔλεγε «ἔτοιμον» ἀνοίγαν τὸ κουτὶ καὶ ἐφύσσαν γόνιμα ὁμοιώματα χειρῶν καὶ προσώπων. Δὲν παρέστη εἰς τοιαύτας συνεδριάσεις, ἡ μαρτυρία ὅμως τοῦ Κιάια καὶ ἐνός γλυπτῶν Ναπολιτάνου φθάνει. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τελευταίου διὰ νὰ κόμῃ κανεὶς αὐτὰ τὰ ὁμοιώματα, ποῦ ἀπὸ κοντὰ ἔλεγε ὀλίγα πράγματα, ἄλλ' ἀπὸ μακρὰν ἕκαμαν φοβερὰν καὶ ἐξωτικὴν ἐντύπωσιν, ἦθελε πολὺν καιρὸν καὶ ἔπρεπε νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι τὸ μέντιον εἶχεν ὀρθόστικην εὐχέρειαν, ὅπως ἔκτακτον, ἐνῶ οὐτε ἰδεάν ἔχει ἡ Εὐσάπια ἀπὸ σχέδιον.

Ὁμοιον πείραμα ἐπετεύχθη ἐνόπιον τοῦ Μπρεσάνο εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἰσοματεῖον τῆς Γενούσης «Μινέρβα», εἰς Μουνφάρ λ' Ἀμορὸν τῆς Γαλλίας ἐνόπιον τοῦ Φλαμμαρίον, ὅπου ἔγινε καὶ τὸ πορτραῖ τῆς Εὐσάπιας καὶ τέλος ὑπὸ τὰ ὄμματά μου εἰς τὸ Μιλάνον καὶ τὸ Τουρίνον.

Ἐνα βράδυ, με τὰ παράθυρα κλειστά, ἐκρατοῦσαμεν τὰ χεῖρα τοῦ μέντιον, τὸ ὅποιον ἐπιμελῶς εἶχαμε δέσει τῇ αἰτήσει του. Ἐξάφνα αἰσθανόμεθα καὶ οἱ δύο εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ βραχίονος ἕνα ζέον σῶμα καὶ βλέπομεν ἕνα τριαντάφυλλον φρεσκοκομμένον καὶ ἄφρατο, πράγμα πολὺ περιεργον, διότι ἔπρεπε με τὰ μανίκια μας νὰ εἶχε στραπασιρισθῇ.

Τὸ Δελτίον τοῦ Γενικοῦ Ψυχολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Δεκεμβρίου 1908 δημοσιεύει ἐκθεσιν τοῦ Κορτιέ περὶ τῶν ἐν Παρισίους συνεδριάσεων τῆς Εὐσάπιας κατὰ τὰ ἔτη 1905 6-7-8 ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν κ.κ. Κορτιέ Κισορι, Ρισσέ, Ντ' Ἀρσονβάλ, Ζουρβεβίτς τραπέζων 25, 50 καὶ 60 ἑκατοστῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους διαρκείας 27 ἕως 25 δευτερολέπτων. Ὁ Ντουμπιέρν δὲν ἐπαρέθεσε νὰ εἰπῇ ὅτι ὁ Τζῶν, τὸ «ὀδηγοῦν πνεύμα» τῆς Εὐσάπιας, ἦμπορεῖ νὰ σπάσῃ ἕνα τραπέζι καὶ ἀκούεται ὁ κρότος ποῦ ἔσπασε τὸ πόδι του πραγματικῶς.

Διὰ νὰ ἀντιλαμβάνονται τὰς ἀνυψώσεις ὀλίγον τὰ πόδια τοῦ τραπέζιου με ἠλεκτρικὰς ἐπαφὰς, οἱ ὅποιοι λειτουργοὶ ὄταν τὰ πόδια ἀφίουν τὸ δάπεδον. Διὰ νὰ βεβαιώσῃ ἀν τὸ βάρος τῆς τραπέζης ἐπιρροεῖ ἢ προστίθεται καὶ τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ μέντιον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνυψώσεως, ἐποποθέτησαν τὸ κάθισμα τῆς Εὐσάπιας ἐπάνω εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ Μαρὲ καὶ ἐπιστοποίησαν ὅτι ἤρξε τὸ βάρος τῆς Εὐσάπιας, ὡς ἔην πράγματι τὸ βάρος τοῦ μακρὰν αὐτῆς ἀνυψουμένου τραπέζιου προσετίθητο εἰς τὸ βάρος τοῦ σώματος τῆς.

ΜΠΟΥΝΤΟΥΑΡ

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Κατὰ τῆς πιτυριάσεως.

Alcolat. de lavande . .	120,0
Sublimé	1,0
Huile de lavande	4,0
Savon vert	80,0

Πλένετε δι' αὐτοῦ τὰ πάγοντα μέρη χωρὶς κατόπιν νὰ τὰ σπογγίσετε. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, κάνετε ἕνα γλιάρῳ λουτρό με τὴν βεβαιότητα ὅτι πύ σύντομος καὶ ἀποτελεσματικὴ θεραπεία δὲν ὑπάρχει.

Κατὰ τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος (Vaucaire).

Bicarbonat de Soude . .	
Saccharine	
Acide salicylique	a ἂ 5,0
Alcool	150,0

Σὲ ἕνα ποτῆρι νερό, ρίπτετε ἕνα κουταλάκι τοῦ καφῆ ἀπὸ τὴν ἀνω διάλυσιν καὶ με αὐτὸ κάνετε πλύσεις τοῦ στόματος πολλὰς φορές τὴν ἡμέραν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ χάρτης τῆς ἰδιαίτερας προμηθεΐας, ποῦ εἶχε κἀμει ἡ «Εἰκονογραφημένη» ἐξ Ὀλλανδίας, ἐτελειώσε. Εἴμεθα λοιπὸν ὑποχρεωμένοι, προσωρινῶς, νὰ μεταχειρισθόμεν χαρτὶ ἀπὸ τὰ ἔδω ὑπάρχοντα. Με τὴν ἐλπίδα ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ παρουσιασόμεν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀγοραστὰς τῆς τῆν «Εἰκονογραφημένην» με τὴν γνωστὴν πολυτέλειαν τῆς, τοὺς ζητούμεν συγγνώμην.

Ἡ Διεύθυνσις

Ἡ συνέχεια τῆς «*ΝΕΡΑ-Ι-ΛΑΣ ΤΟΥ ΑΡΣΑ-ΚΕΙΟΥ*» εἰς τὸ προσεχές.

Ἡ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Hermann Souderman.

Ἐλευθερα μετάφρασις ΘΕΜΟΥ Ι. ΒΑΝΙΤΗ

— Διατί τὴν ἀγανάκτησις φιλήτῃ μου ; ; Εὐρίσκετε λοιπὸν τὸσον ἔνοχον τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ τοῦ κοριτσιού ; ; Ὅμοιολογῶ καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ περίστασις εἶναι ἀρκετὰ πρωτότυπος καὶ ὅτι εἶνε ὑπερβολικὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ κανεὶς τὸν μησῆρα του μίαν ὥραν πρὸ τοῦ γάμου. Νὰ φύγῃ τὴν τελευταίαν στιγμὴν μ' ἕναν ἄλλον. . . . εἶναι πολὺ. . . . πάρα πολὺ τολμηρὸν ! !

Ἀλλὰ ἂς ὁμολογήσωμεν καὶ μεταξὺ μας : Δὲν εἶχε τάχα δίκαιον τὸ κορίτσι ;

Ὁ μνηστῆρ εἶναι, ἢ μάλλον ἦτο τὸσον ὠραῖος, ὥστε τὸ πρᾶγμα καταστᾷ ἀφόρητον ! Ποία γυνὴ ἦτο ἐκεῖνη ἡτις δὲν θὰ ἑκουσάξτετο νὰ βλέπῃ, ἐμπρός τῆς τὸν τέλειον αὐτὸν τύπον τῆς ὠραιότητος ! Ἐκτός τούτων τῶν χαρακτηριστῶν ἦτο ἀδωνις ἐνάρετος. . . . Ὅλην τὴν ζωὴν του τὴν διήλθε ἐν ἀσπῆλῳ περιβολῇ ! Μάτην τὸσας γυναῖκες ἠθέλησαν νὰ τὸν σκανδαλίσουν !

Ἀ ! Ἐκεῖνος ὁ κόμης εἶχε ἄλλα θέλητρα. Πῶς νὰ ἀντιστῇ τις εἰς ἐκεῖνον τὸν δῆμιον τῶν καρδιῶν, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ διαζύγια καὶ ἑκατομμύρια χρεῖ ; Καὶ ἐπὶ τέλους : «La donna é mobile. . . .»

Ναί, ἡ γυνὴ εἶναι ἀσταστος. Ναί εἶναι ἀπιστος, μολονότι ἡ Φύσις τὴν ἐπλάσε διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐστάθειαν Με ἔρωτες διατί μειδιῶ ἴσον ; ;

Ἐνθυμοῦμαι μίαν γυναῖκα τὴν ὁποίαν χθὲς ἀπήντησα εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐπαναβλέπω τὸ εὐνῶμον βλέμμα, τὸ ὅποιον μοῦ ἐρρίψεν ἐπειδὴ ἀπέφυγα νὰ τὴν χαϊρετῆσω. Σοῦ φαίνεται παραξένον ; Θὰ σοῦ διηγήθῃ αὐτὸ τὸ μικρὸν γεγονός, τὸ ὅποιον καθὼς θὰ ἴδῃς ἔχει καὶ αὐτὸ τὴν ψυχολογίαν του.

Τὸ παρελθὸν θέρος ἐπανηρχήμην ἐκ Βερολίνου μετὰ τινων ἡμερῶν ταξιδίον ἀνὰ τὸν Ρῆνον καὶ εὐρισκόμεν μόνος εἰς ἕνα βαγόνι. . . . εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ "Βλμ, εἰσῆλθε μίαν κυρία τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς εὐκαμψίας τῆς ἐμάντευσαν νεαν, καὶ μετ' αὐτῆς, κύριος τριακοντοῦτης τὴν ἡλικίαν, με μακρὴν γενεάδα καὶ συμπαθητικὴν φυσιογνωμίαν. Με ἐχαίρετησεν εὐγενῶς καὶ ἐκάθησε πλησίον τῆς νεαρᾶς γυναίκας.

Ἐμειναν ἐπ' ὀλίγον ἄφωνοι. Ἐκεῖνη ἐκράτει τοὺς ὄφθαλμοὺς χαμηλωμένους καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐφεικίσαι τις τὴν συνεχέμεν ἢ κατασελλόμενος λυγμός.

— Πόσον καιρὸν ἀκόμη θὰ μείνωμεν μαζί ; ἠρώτησε με φωνὴν γλυκείαν ;

Ἐκεῖνος παρετήρησεν τὸ ὠρολόγιόν του.

— Μισὴ ὥρα ἀκόμη ! Σὺ πότε θὰ φθάσῃς εἰς Ζυρίχην ;

— Ἄφριε τὸ πρῶτ' .

— Ἐ ! τότε εἶπεν ἐκεῖνος θὰ μᾶς χωρίζουν ἄλλον ἑκατὸν λεῦγα ! Καὶ ἐσφίγξαν ἰσχυρὰ τὰς χεῖρας τῶν !

— Θὰ μὲν γράψῃς συχνά ; ἀλήθεια ;

Ἐκεῖνος ἐνευσεν καταφατικῶς. . . Ἡ μηχανὴ ἐσύριζεν. . .

Τότε ἐκεῖνη ἀνήγειρε τὸν πέπλον τῆς. Στρογγυλὸν πρόσωπον, ὡχρὸν ἐκ τῆς λύπης, ὠρατα χαρακτηριστικὰ, μεγάλοι περιπαθεῖς κόκκινος καὶ ἐξηγλωκμένοι ὄφθαλμοὶ ἐκ τῶν δακρῶν. Πτωγὴ γυνὴ !

— Χαῖρε Γκρέτχεν.

Καὶ ἐπὶ δῆθεν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ! Ἀμέσως σγεδῶν τὸ τραῖνον ἐξεκίνησεν. . . Ἐκεῖνη εἰς τὴν γωνίαν ἔκλαιεν. . . ὑπόταν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς «Βίβρας» ἤκουσα τὴν γλυκείαν τῆς φωνὴν νὰ μοῦ λέγῃ :

— Κύριε δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτὸν μου καλὰ. Θὰ μπορούσατε νὰ μοῦ προμηθεύσετε ἕνα ποτῆρι, νερό σὰς παρακαλῶ. . . ; ;

ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΚΟΜΨΟ !
ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΣΤΕΡΕΟ !
ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΦΘΗΝΟ !
ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ
3—ΣΤΟΑ ΣΥΓΓΡΟΥ—3

Διήλθον ταγέως τὸ ἕνα βαγόνι μετὰ τὸ ἄλλο, ὅτε τέλος ἐφθάσα εἰς τὸ Wagon Restaurant. Μετὰ μίαν ὥραν εἶχαμεν συνδέσει γνωριμίαν. . . . Ἐκεῖνη ἤκουσε τὴν φωνίαν μου με ποῖαν τινὰ εὐχαρίστησιν. Μοῦ διηγήθη ὅτι εἶχε δώσει συνέντευξιν εἰς Ἄμβουργον καὶ ὅτι τὴν εἶχε συνοδεύσει μέγιστος Φούλδαις διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν ὀπίσω εἰς Ζυρίχην. Αἱ ὑποθέσεις του τὸν ἐκράτουν εἰς Ἑλβετίαν ! Ἐνθ' ἐκεῖνη πάλιν ἦτο ἠναγκασμένη νὰ διαμῆναι εἰς Βερολίνον.

— Καὶ σεῖς μένετε ἀίφνητως με ἠρώτησε, εἰς Βερολίνον ;
— Ὅταν ἀπῆν ἤσα καταφατικῶς, ἐφάνη σκεπτομένη. . . Μετὰ ἐξήντησε συγγνώμην καὶ ἀπεκοιμήθη. Ἐκοιμήθη πραγματικῶς ἐπὶ 5 ὥρας. Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Χάλλης δύο νέοι ταξειδιῶται εἰσῆλθον. Ἐκεῖνη ἔμεινε ἀκίνητος. . . Τέλος ἐφθάσαμεν εἰς Βερολίνον. Ἐφάνη τὸ πρῶτον προσάτειον με τὰ λευκὰ ζῦλινα σητάκια τῆς Τέρριαν Ντόρε. Ἐμάρτυσε τὰς ἀποσκευὰς τῆς. . .

— Δύναμαι νὰ σὰς χρησιμεύσω, κυρία ; Θέλετε νὰ σὰς φέρω μίαν ἄμαξαν ; τὴν ἠρώτησα ;

— Σὰς εὐχαριστῶ' εἶπε μειδίσια ἀορίστως. Με περιμένει ὁ συζυγός μου. . .

Καὶ ἀμέσως κῦμα πορφυροῦν τῆς ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον, με παρετήρησε τρομαγμένη καὶ αἱ χεῖρες τῆς ἐκτύπησαν εἰς τὸ κενόν, ὡς νὰ ἤθελον νὰ συλλάβουν τὰς λέξεις, αἱ ὅποιαί τῆς διέφυγον.

— Θεὲ μου ἀνέκραξε, κτυπῶσα διὰ τῆς χειρὸς τῆς, τὸ μέτωπόν τῆς. . .

— Ἦσυχάσατε κυρία. . . Τῆς ἔλεγα ἐγὼ !

Ἡ θύρα ἠνοιχθη. . .

— Γκρέτχεν ! Γκρέτχεν. . . Ἐκραξε μίαν φωνή, ἐνός κυρίου ἕως 40 ἐτῶν. . . ἐνθ' αὐτοχρόνωος ἐγύριζε πρὸς ἐμέ. . .

— Ω ! Ἀρμάνδε. . .

Ἡ Γκρέτχεν ἔγεινε καταπόρφυρος. . . ἀλλὰ ἕνα ταχὺ καθησυχαστικὸν βλέμμα μου, τὴν καθησύχασεν. . .

— Καὶ εὐ εἶδ' ! Κρίμα ποῦ ἡ Γκρέτχεν δὲν σὲ ἤξευρε καὶ ἦλθε μόνη τῆς ἐξ Ἑλβετίας. . .

Καὶ ἐκεῖνη ὡς ἡγὼ ἀπήντησε.
— . . . Κρίμα ! ! !

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ τῆς ἀνωμαλίας ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ τυπογραφείου ἢ ἐγκρισῶν τῶν ἀποσταλέντων λογογραφημάτων καὶ ἢ ἀλληλογραφία θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ προσεχές, ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνταποκριτῶν.

ΣΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΑΔΙΟΥ 11 (ἐναντι τῶν Βασιλικ. σταυλῶν)

Κοστούμια Σκωτσέζικα ἀνδρικότα χειμερινά. Κασμίρια ὄλων τῶν νεωτέρων εἰδῶν καὶ χρωματισμῶν κ.λ.π.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΔΙΠΛ. ΤΗΣ

ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΩΝ

ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

9-12 καὶ 3-5 καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆς Κυριακῆς καὶ Πέμπτης μ.μ.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὅδος Κριεζώτου 6Λ

Τὰ **Ὄφθαλμικά** νοσήματα
Θεραπεύονται ἐν τῇ νῆᾳ τελείᾳ κλινικῇ τοῦ ὀφθαλμολόγου
Σπῆλιου Ι. Χαραμῆ
Τ. ὑφηγητοῦ Ὄφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων κ.λ.π.
Ἀθήναι 27 ὁδὸς Μενάνδρου 27 Τηλέφωνον 654

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

ΤΟ ΤΑΪΣΜΑ